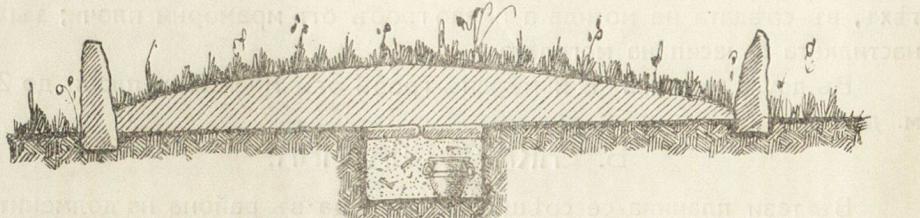

като тухла, отъ горене. Въ ямата били сложени дърва и мъртвецътъ билъ изгоренъ на самото място. Отъ горе ямата бѣше покрита съ плоски камъни. Въ ямата намѣренъ глиненъ сѫдъ (фиг. 53 а), съ прегънати навънъ краища 0·25 м. високъ, отъ горе 0·26 м. външенъ диаметъръ

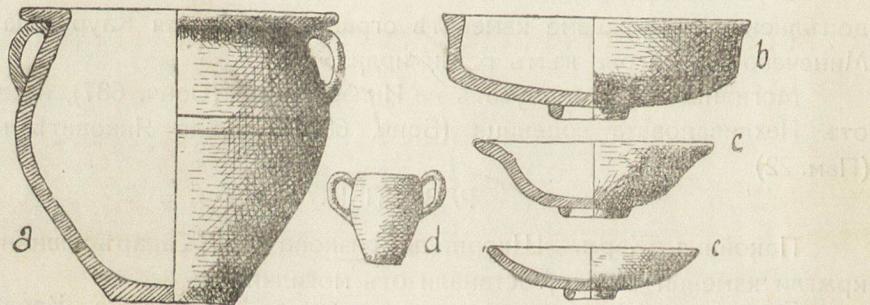

Фиг. 52.

съ плоско дъно, 0·1 м. диаметъръ, две малки дръжки и две бразди на най-широкото му място; въ сѫда имаше пепель, горени човѣшки кости и едно малко гърненце съ две дръжки и нѣколко парченца отъ плитки панички (фиг. 53 д-с).

Гърненцето 0·07 м. високо съ най-голѣмъ диаметъръ 0·07 м. и равно дъно съ диаметъръ 0·025 м. (фиг. 53 д).

Въ ямата между вѫглените се намѣриха и овѫглени орѣхови черупки хвѣрлени въ огъня за по-добро горене¹⁾.

Фиг. 53.

Въ ямата се намѣри и едно парче рѣждясало плоско желѣзо (0·03 м. широко) отъ ножъ или сабя.

Сѫдътъ е билъ работенъ на грѣнчарско колело.

На югъ отъ с. Гердеме, на рѣта Ивдика сѫ разкопани нѣколко огради (кромлечи), въ които сѫ намѣрени разбити урни съ дръжки и отъ сивъ материалъ, работени на колело; въ една отъ счупените урни имаше рѣждясалъ желѣзенъ ножъ.

Могилищата сѫ погребални паметници на неизвестенъ народъ. Предполагаме, че могилищата сѫ отъ по-ново време, отколкото мегалитните паметници.

Само направени въ широкъ размѣръ разкопки на тѣзи паметници могатъ да освѣтлятъ епохата отъ която тѣ произхождатъ.

¹⁾ Подобни черупки сѫ намѣрени и въ Сливенски могили.